

Bemærkninger til lovforslaget

A. Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Ved revisionen i 1985 af den gældende læreruddannelseslov fra 1966, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 334 af 4/7 1985 (bilag 1 til lovforslaget) fremsattes der i Folketinget ønske om iværksættelse af et udvalgsarbejde med henblik på en mere gennemgribende ændring af læreruddannelsen (Folketingstidende 1984/85, forhandlingerne, spalte 989 ff og 10482 ff).

Undervisningsministeren nedsatte på denne baggrund i 1987 Læreruddannelsesudvalget (LU 87) med højskoleforstander Hans Henningsen som formand. Udvalget afgav sin betænkning »En ny læreruddannelse« (betænkning nr. 1199) i juni 1990.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

a. Uddannelsen

Lovforslagets bestemmelser om uddannelsens struktur og indhold følger i alt væsentligt betænkningen fra Læreruddannelsesudvalget. Uddannelsen foreslås således opdelt i en 1. og en 2. del. Formålet hermed er dels at styrke sammenhængen mellem undervisningsfagene (liniefagene), de pædagogiske fag og praktikken, dels at give de studerende bedre mulighed for at fordybe sig i liniefagene og det pædagogiske speciale.

Endvidere foreslås indført et fagområde »naturfag«, som skal sikre en indføring af alle studerende i det naturvidenskabelige fagområde, og et fagområde »historie/samfundsfag«. Ministeriet har ikke kunnet tiltræde udvalgets forslag om at lade disse to områder indgå i ét område, men ønsker ikke at udelukke muligheden for et samarbejde.

Ministeriet har endelig tilføjet et forslag om, at der tilbydes supplerende undervisning for at sikre liniefagene et ensartet startniveau.

Lovforslagets bestemmelser om selve uddannelsen er mindre detaljerede end i den gældende lov. Det foreslås således overladt til ministeren at fastsætte de generelle bestemmelser om prøver og anden bedømmelse.

b. Seminarierådet

De nuværende bestemmelser om et lovfæstet seminarieråd med en også i loven fastlagt sammensætning ønskes ikke opretholdt. Rådgivningen om læreruddannelsen bør for fremtiden indgå i det mere omfattende samlede rådgivningssystem for de videregående uddannelser. Derudover vil der imidlertid fortsat være behov for en mere direkte kontakt – som kan tænkes udmøntet på forskellig måde – mellem ministeren og alle i læreruddannelsen involverede parter.

c. Institutionerne

Lovforslaget indeholder nye bestemmelser om lærerseminariernes *ledelsesstruktur*, idet der bl.a. foreslås etableret bestyrelser med omfattende kompetence på alle lærerseminarier, såvel de statslige som de private selvejende institutioner. Endvidere foreslås de nuværende bestemmelser om lærerråd og studerendes råd erstattet af mere fleksible bestemmelser om den lokale rådgivning for ledelsen. Lovforslaget tager udgangspunkt i den ordning, der er blevet lovfæstet i lov nr. 212 af 5. april 1989 om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og i lov nr. 318 af 16. maj 1990 om uddannelse til håndarbejds lærer.

Det forudsættes endvidere, at der gives den enkelte institution større frihed til at tilrettelægge uddannelsen, jf. bemærkningerne til § 10.

De nuværende bestemmelser om *øvelsesskoler* foreslås forenklet med henblik på, at seminarierne får større frihed til at tilrettelægge praktikken i samarbejde med de berørte skoler.

d. Efter- og videreuddannelse

Lærerseminarierne ønskes i højere grad end hidtil inddraget i efter- og videreuddannelsen af folkeskolelærere. Lovforslaget indeholder derfor en direkte og generel hjemmel til, at seminarierne tager denne virksomhed op.

Samtidig ophæves den særlige lov fra 1978 om kursusvirksomhed m.v. ved seminarier, der uddanner lærere til folkeskolen, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 707 af 13. oktober 1986 (bilag 2 til lovforslaget).